

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **MUDr. M. S.**, bytom M., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Trnave**, Vajanského č. 22, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KPÚ-B2006/00204 zo dňa 20.07.2006, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/14/2007-107 zo dňa 15.07.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením č. k. 14S/14/2007-107 zo dňa 15.07.2011 zrušil svoje uznesenie zo dňa 10.12.2007 č. k. 14S/14/2007-41, ktorým prerušil konanie z dôvodu prebiehajúcich dedičských konaní. Toto uznesenie zrušil, nakoľko dedičské konania boli právoplatne skončené a tak odpadli dôvody, pre ktoré bolo konanie prerušené.

Proti uzneseniu krajského súdu č. k. 14S/14/2007-107 zo dňa 15.07.2011 podal žalobca odvolanie, v ktorom tvrdil, že krajský súd nedostatočne zistil procesný stav a zrušil uznesenie o prerušení konania predčasne, na základe čoho žalobca žiadal, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a uložil mu povinnosť v konaní pokračovať až po ukončení dovolacích konaní v dedičských konaniach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odmietnuť.

Podľa § 202 ods. 3 písm. a) O. s. p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 246c ods. 1 O. s. p. sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti, použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný. V danom prípade bolo nepochybné, že krajský súd rozhodol o zrušení uznesenia o prerušení konania podľa ustanovenia § 111 ods. 2 O. s. p., ktoré patrí do tretej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorej ustanovenia sa podľa § 246c ods. 1 O. s. p. použijú primerane pre konanie v správnom súdnictve.

V § 111 ods. 2 O. s. p. je uvedené, že len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní aj bez návrhu. V danom prípade dospel krajský súd k záveru, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo konanie prerušené a preto uznesenie o prerušení konania zrušil.

Odvolací súd musel posúdiť, či takéto rozhodnutie o zrušení prerušenia konania, t. j. rozhodnutie, na základe ktorého súd pokračuje v konaní, je rozhodnutím, proti ktorému zákon pripúšťa opravný prostriedok alebo je možné toto rozhodnutie považovať za rozhodnutie upravujúce vedenie konania, proti ktorému odvolanie prípustné nie je.

Za rozhodnutia upravujúce vedenie konania sa považujú v zásade tie, ktoré nemajú vplyv na rozhodnutie vo veci samej, týkajú sa otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchlejšie riešenie, ale bez toho, aby odopretie možnosti odvolania mohlo

byť na ujmu práv účastníkov alebo tretej osoby a súd nimi nie je viazaný, t. j. môže ich zmeniť bez toho, aby bolo potrebné podať odvolanie.

V danom prípade môže súd aj po takomto rozhodnutí o zrušení uznesenia o prerušení konania opätovne kedykoľvek rozhodnúť o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 O. s. p., ak nastanú skutočnosti odôvodňujúce takýto postup a súd bude považovať takéto rozhodnutie za potrebné.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím, ktorým sa upravuje vedenie konania a proti ktorému odvolanie nie je prípustné, čo správne uviedol aj krajský súd v poučení uznesenia č. k. 14S/14/2007-107 zo dňa 15.07.2011, na základe čoho odvolací súd odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. odmietol.

Odvolací súd navyše konštatoval, že aj v prípade, že by odvolanie proti uzneseniu č. k. 14S/14/2007-107 zo dňa 15.07.2011 bolo prípustné, žalobca by podal odvolanie oneskorene (napadnuté uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 05.08.2011; odvolanie však podal osobne na krajskom súde až dňa 23.09.2011).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. júna 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková